

במדינה

ברית" — מבלי להציע לה חתימת ברית רשמית בתקיימא. התגובה לא איחרה לבוא. דובר אלגירי גינה את המדיניות הישראלית, הזכיר כי ישראל הצביעה באינם דרך קבע נגד חרות אלגיריה. המסקנה: אלגיריה החופשית לא תכיר רשמית בישראל.

"העם יודע להבחין..." אך לא היה זה הקול היחיד שבא החודש מן הארץ הוותיקה. כאשר נפתחה בישראל החגיגה ה-14 של מק"י, היו מונחים על שולחנה לא רק מיברקיה הברכה של המפלגות בברית המועצות ובסיוע העממית, אלא גם מיברק של המפלגה הקומוניסטית האלגירית, שהיא חברה בחזית השיתוף האומי (פ"י).

נאמר במברק, שנשלח משוייץ: "המפלגה הקומוניסטית האלגירית, וכן כל העם העובד של אלגיריה, ידעו תמיד להבחין היטב בין עמלי ישראל... לבין המנהיגים הציוניים, שהם משרתיו של האימפריאליזם, והמתכררים לזכויות העמים הערביים."

משפט אייכמן

שרת שותק

איש לא האשים את משה שרת מעולם בכך שהוא שותק. שרת מצטיין דקא בתכור גה הפוכה: הוא אהוב לשאת את דברו, בעברית נימלצת, דייקנית ומאובנת. לכן היה זה תמיד מזור ששרת התעטף בשתיקה עמוקה ביחס לאחד הפרקים הידועים ביותר בחייו: פעולתו למען הצלת יהודי אירופה, בייחוד בפרשת בראנד. כי עניין זה נהג לפי הכלל: מילה בסלע, שתיקה בתרי.

כאשר לחם ישראל קאסטנר על חייו וכבודו בפני בית המשפט, ומילה אחת של שרת יכלה להצילו — נמנע שרת מלהופיע בבית המשפט. רק אחרי ששרת הואשם ב"הסגרת בראנד לבריטים, החליט סוף סוף להגיב. גם אז לא התנדב להציב את עצמו לחקירת שתי יוערב בבית המשפט. הוא קבע מעמד זיכרון בקיבוץ מעגן. אך לפני שיכול היה לפתוח שם את פיו, נפל מטוסו של אורי גלין לתוך ההמון. פיו נשאר חסום.

"שמות גמורה" לפני שבועיים, החל ליש שרת לגלות ספה. הוא הורה ליועץ המשפטי, גדעון האוזנר, להגיש לבית המשפט קומץ קטן של מיסמכים ביחס לפעילותו. היו אלה מיסמכים מובהרים, שהעלילו יותר מכפי שגילו (העולם הזה 1237).

מיד התעוררה באולם בית המשפט השאלה: מדוע לא הופיע שרת עצמו? אם הי מיסמכים נוגעים לעניין החלוי ועומד ב"משפט, הרי עדותו של שרת נוגעת לו על אחת כמה וכמה.

"מר שרת הודיע לי שהוא מוכן להעיד, אם ייקראו הכרזו האוזנר. אולם האוזנר לא קרא לשרת. שרת גם לא ביקש מהאוזנר ל"הזמין. השבוע, כאשר סיימה התביעה את הגשת המיסמכים והעדויות שלה, נתברר כי שרת הצליח שוב להתחמק.

הדו"ח של הוועידה, שפורסם בראבדה, מזכיר במיוחד את נאומו של הדייר משה סנה, שהביח כי יש אפשרות של סיוע טוביטי לישראל ניטראליסטית. בחוגי מקיי טענו השבוע כי פירסום זה מהווה רמז טוביטי המאשר הבטחה זו.

(המשך מעמוד 4)

מברית המועצות וקיבל סיוע אמריקאי גיר חב. הם משתדלים למשוך למחנם גם את מדינות אמריקה הלאטינית, כמו מכסיקו וברזיל, שלא גילו אהדה גלויה ומוצהרת לקומוניזם. והמכה האחרונה: הם קבעו כי מקום ועידתם הקרובה דווקא את בלגראד — דבר שהיה סטירת לחי לברית המועצות.

נפט וניטראלים. ככל שבגרה הדאגה במוסקבה, כן גברה שבעתים בירושלים. בעל כורחם, מצאו מנהיגי ישראל את עצמם בקו אחד עם ברית המועצות.

עצם התעצמותו של עבד אלנאצר והפך כחו לעמוד תווך של מחנה בינלאומי גדול, יש בו כדי להדאיג את מעצבי המדיניות הישראלית. אולם גם זו רק חצי צרה. החצי השני: אי אפשר להתקרב לעבד אלנאצר ולהישאר ידיד לישראל.

על רקע זה הפסידה ישראל בעבר את ידידות הודו, איבדה את עמדותיה בגאנה, אך כל אלה כאין וכאפס לעומת השואה המאיימת עתה על ישראל: אויבנה של אמריקה הלאטינית. עורתן של מדינות היבשת הזאת היא שאיפשרה בעבר לישראל למוע את גיבוש של רוב-שליש-שלישים לטובת הערבים באו"ם. חדירתו של עבד אלנאצר לאמריקה הלאטינית מקנה לערביה, בפעם הראשונה, את האפשרות להשיג רוב כזה, להנחית על ישראל מכות ממאירות.

חדירה זו תחלה בונצואלה, מדינת-נפט המעוניינת ליצור חזית מאוחדת עם מדינות הנפט הערביות, נגד החברות הגדולות. היא התחזקה כאשר נוצרה מעין ברית מצריים-קובה. אם יצטרפו מכסיקו וברזיל לחזית ניטראליסטית עם טיטו ונאצר, צפויה לי חזית הישראלית סכנת התמוטטות כללית.

מכה בקפריסין. כאילו כל זה לא הספיק, באה מכה קרובה עוד יותר. נשיא קפריסין, הארכיבישוף מאקאריוס, ביקר ב"קאהיר, שיבח את עבד אלנאצר כלוחם חופש אמין, וחתם על הצהרה הקוראת להחזרת זכויות הערבים בפלסטין."

לפני שנה עוד קיוותה ישראל כי קפריסין תהיה לפחות ניטראלית בין ישראל לבין ארצות-ערב, למרות שישראל תמכה בבריטניה במאבק נגד חרות קפריסין. עתה מתערעת תקווה זו. מאקאריוס לא מינה שגריר בישראל, אך מינה שגרירים בקאהיר ובבירות. השנה לא הוזמנה ישראל לתערוכה הגדולה בניקוסיה, בה זכה ביתנה לשבחים רבים בשנה שעברה.

בעוד שמשה דיין קורא למלחמה קרובה, ושמעון פרס משבח את ייודות צרפת, נמצאת מדינות-החוף הישראלית בנסיגה כללית ברחבי העולם. אם לא יחול שינוי משפיע, תהפוך נסיגה זו להתמוטטות.

יחסים מרחביים

מחיר הברית

ביקורו של דויד בן-גוריון בפאריס, בעת שהמשא-ומתן באוויאן הגיע למשבר זמני, הייתה סיוע ישיר למאבקה של צרפת, היה בו כדי לרמוז לערבים: עוד יש לצרפת בנות-ברית, היכולות להתקיף את הערבים בעורף, בעודם עסוקים עם צרפת בחזית. זאת הייתה משמעות המילים החמות של דהגול, שהגדיר את ישראל כ"ידידה ובת-"

פלוטי אנגולה על סיפון "הר גלבוט" בחיפה הגופה נזרקה לבאר

ואלה שמות...

הזוכים בחידון הברות נושא פרסים של

אלמקו ל.מ. קובץ

בית החרושת הנועד לכנדיים לגברות ולגברים

בין אלפי התשובות הנכונות שנתקבלו, הוגרלו באמצעות רואה-החשבון העצמאי, מר חיים צאל

נגדיים לגברות:

נורית הורביץ, גבע אילנה פקנטרגר, גבעתיים לאה ברזל, כפר החרש

נגדיים לגברים:

מרגלית נחמה, רמת-יזחק שמעון חכים, חיפה אילנה ארן, הפנימיה הצבאית, חיפה

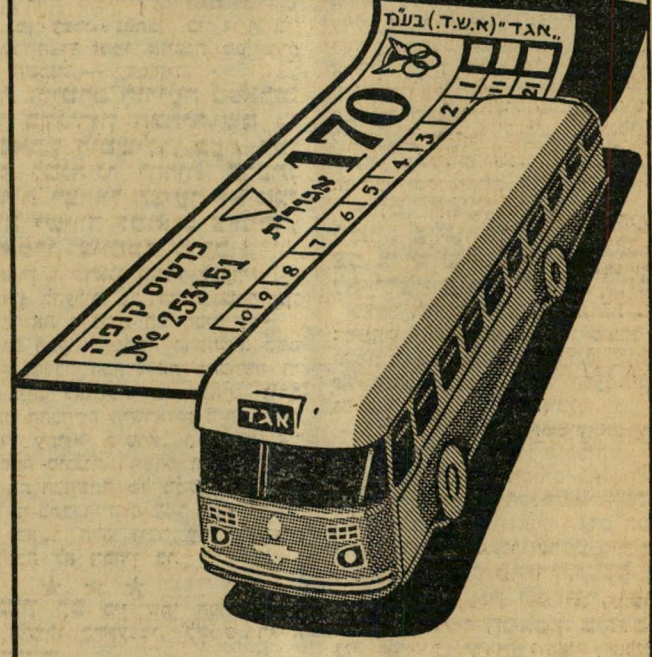
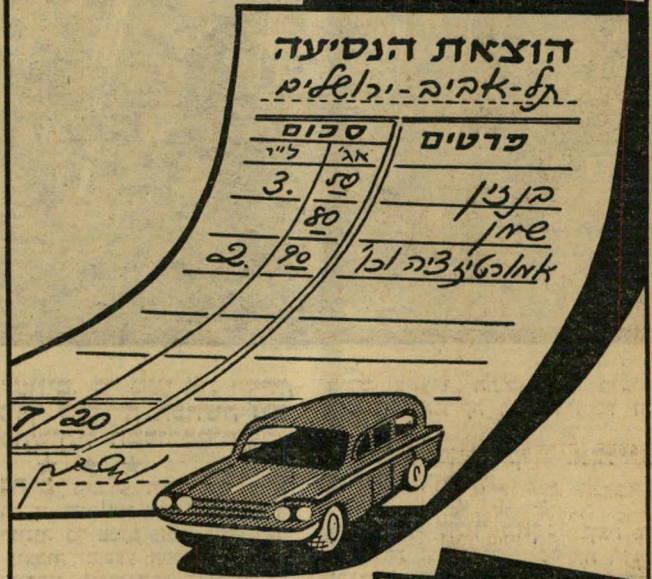
נובעיים (כפרס נחומים)

אביבה אגוזי, תל-אביב רות אשכנזי, כפר גנים ב' יגאל דיטקובסקי, גבעתיים רפאל פלק, קדימה חוה סודר, משמר השרון מאיה לוי, חיפה סופיה שפיצר, גבעתיים רות ויינשטיין, גבע ב' נתניה שושנה נימן, חיפה בלה סולקין, גבעתיים דפנה ראל, קרית חיים

כל הזוכים מתבקשים לפנות עם תעודת הזהות לבית החרושת אלמקו, תל-אביב, רחוב הרצל 24 • לשם קבלת הפרס

האם כנאי לך?..

אגד (א.ש.ד.)